

heden ved at skaffe Penge, som vanskeliggør Igangsættelsen af en Række af Arbejder.

Jeg maa for øvrigt sige — der er jo ærede Medlemmer, som har været inde paa dette Forhold ogsaa for Statsbanernes Vedkommende og ønsket, at man fra offentlig Side skulde sætte saa meget Arbejde i Gang som paa nogen Maade muligt —, at af Statsbanerne vil der blive sat i Gang alle de Arbejder, som vi mener det forsvarligt at faa i Gang, og ærede Medlemmer af Folketingets Finansudvalg vil vide, at for ikke lang Tid siden har jeg henvendt mig til dette Udvalg om at faa en meget forøget Bevilling til Gennemførelse af Viadukter saavel som til selve Baneanlægene. Det giver Arbejde til mange.

De ærede Medlemmer Hr. Pitzner og Hr. Holger Andersen omtalte Lønnen for de indflyttede tidligere tyske Tjenestemænd i Sønderjylland; det var vel ikke saa meget Lønnen, som det i Virkeligheden var Dagpengene, der var Tale om. Her er Forholdet dette, at Loven af 28. Juni 1920 giver Ministeriet Bemyndigelse eller rettere Pligt til at udbetale Dagpenge til Tjenestemænd, der kommer derned heroppe fra, men vi er ikke sikre paa, at vi har den samme Berettigelse til at give Dagpenge til dem, der kommer Syd fra. Men for øvrigt er der kommet Andragende om dette Forhold til Ministeriet, og det overvejes i de forskellige Etater for Tiden. Det er Mening, tror jeg nok, at vi indenfor Ministeriet vil faa en samlet Overvejelse af dette Forhold. Thi jeg skal erkende, at der er noget meningsløst i, at de Folk, som er tilflyttet Syd fra, ikke skal kunne komme til at leve under de samme økonomiske Forhold som de Folk, der er flyttet derned Nord fra. Forholdet vil blive overvejet med al Velvillie, tror jeg, jeg kan sige, ikke blot indenfor Ministeriet for offentlige Arbejder, men indenfor det samlede Ministerium.

Det ærede Medlem Hr. Søgaard henstillede, at Staten overtog Troldhede—Kolding—Vejen—Jernbane, og henviste til, at jeg havde gjort opmærksom paa for et Aars Tid eller to siden overfor den daværende Minister for offentlige Arbejder, om det ikke af Hensyn til de store Tørve-moser og den mægtige Tørvetransport paa denne Bane var opportunt, at Staten tænkte paa at overtage den. Jeg tror ikke, jeg fik Svar paa mit Spørgsmaal, og jeg er overbevist om, at det ikke var, fordi den daværende Minister for offentlige Arbejder ikke vilde give mig et Svar, men fordi han mente, at der praktisk talt ikke kunde

svares paa det under de daværende Forhold. Og det kan der i Virkeligheden heller ikke nu af den Grund, at der ikke foreligger noget Andragende om at faa denne Privatbane gjort til Statsbane. Men jeg vil paa den anden Side ogsaa sige, at selv om der kom Andragende derom, tror jeg ikke, Tiden er inde for Statsbanerne til at overtage Privatbaner, selv om de gaar gennem gode, tørveproducerende Egne. For øvrigt er det en stor Fordel i disse Tider netop for denne Bane, at den gaar gennem disse Egne; thi derved faar den virkelig meget, meget mere at køre med, end den ellers vilde have faaet.

Endvidere kom det ærede Medlem ind paa en Omtale af Anlægene af Overføringer og Underføringer ved Dobbeltspor anlæget Lunderskov—Esbjerg og mente, at der ikke blev taget tilstrækkeligt Hensyn til Kommunernes Ønsker, navnlig forsaa vidt angaar Brørup, hvor der skulde være Tale om en Forlægning af Stationen. Jeg kender jo personlig ret nøje disse Forhold; de har været meget indgaaende overvejede baade i Statsbanerne og i Ministeriet, og der har været ført gentagne Forhandlinger derom. Jeg skal i Korthed sige, at Resultatet er blevet, at det maa have sit Forblivende ved det Forslag, som er fremsat fra Statsbanernes Side, hvorefter Stationen bliver flyttet over paa den sydlige Side af Banen, medens Læssesporret selvfølgelig bliver paa den nordlige Side. Selve Anlægget vil blive omtrent lige dyrt, hvad enten Stationen lægges paa den nordlige eller paa den sydlige Side, men Driften vil blive langt dyrere for Statsbanerne, hvis ikke den bliver flyttet over paa den sydlige Side. Afgørelsen er truffet, og der er, saa vidt jeg ved, tilgaaet Brørup Sogneraad Meddelelse derom; men der er samtidig tilsagt Sogneraadet, at man var villig til at forhandle med Sogneraadet om at yde et Tilskud til en Forandring af og mulig Udvidelse af Adgangsvejen til Stationsbygningen i Brørup. Her vil man fra Statsbanernes Side stille sig saa imødekommende som muligt. Men naar man har sagt nej til Ønsker derfra, hænger det sammen med den aarlige Driftsbesparelse, som opnaas ved at have Stationen paa den sydlige Side.

Der er endnu forskellige Ting, som jeg til Slut gerne vil gøre opmærksom paa. Det ærede Medlem Hr. Sven var i Gaar inde paa at omtale noget vedrørende „Postreklamen“ og mente, at en polsk Jøde, tror jeg, det var, havde faaet Koncession paa „Postreklamen“, som han havde solgt igen. Forholdet ligger saaledes — jeg har nemlig